

Слабодователно, какво да ти принесемъ за иззнаграждене на тиситы благодати, о негѣйна отроконице? да ти предадемъ ли себе си и дъшты си? из тѣ преди много време съ станжамъ усвоены отъ твоего бескрайно благодтровіе. Да ти сплетемъ похвалы, и хваленіа ли? да, да; ако и да знаемъ, че ни една дръга кеткъ ти не смѣшава толко прескѣтата твоа дѣша, колкото сладкопѣніето на свонти похваля; но при сичко това да не вы да съ такимъ съвсемъ неблагодарни, поне съ дѣламъ нѣка та задоволи изыквѣтъ.

Радвайся ꙗко свѣтѣйше селеніе на Божеството. Радвайся изходъ-шенный Божій образе. Радвайся свѣтлообразный предтече на сѣни-цето на славата. Радвайся росный хладѣ на Божественната свѣтланиа. Радвайся прерадостный вѣстиче на най-благополѣчній денъ. Ты си ад-ната на мысленната твърдь, коато по причина на голѣмото, и пре-чюдното сіаніе на свѣтостъ-та си покланяема отъ ликвѣтъ на сичкыты жени като царица. Ты си заключената градина, гдѣто сатанинскый змій не е дързняхъ да излѣе смъртоносната си отрова. Ты си высока-та онаа на предопредѣленіето гора, коато не е покрывъ грѣховніятъ по-топъ. Ты си дѣйствиелѣтъ кринъ, коато, ако и да си презавижаа между трѣніеты на общето злопастіе, но никѣга не си изгубила златосребър-ношарната красота. Ты си онаа, коато съ си зачяла съ единъ чюделъ образъ въ неплодната ѹтроба, и просвѣтихъла си въ Майчината си ѹ-троба като висеръ въ охлѣката. Родила съ си като зѣра, ѹбрасена съ цвѣтѣта на невесныты дѣвродѣтели. Расла си като сѣнице, ѹбѣ-чана съ зариты на Божественната благодать; и живѣла си като фи-никскъ, саморасленно чудо въ естествомъ между рожденіята на жены-ты. Ты си онаа, коато като царска отрасль родена отъ Бесевицѣтъ ко-рень, отъ неплодна ѹтроба, но напредъ си видѣла блажената свѣтланиа нежели сханечната; но-напредъ си была невесна гражданка съ дѣшѣ-та, нежели земленна съ тѣлото; но-напредъ дѣщерѣ на предвѣчнаго Отца, нежели Іоакымова, и Аннина; и преди да стѣпишъ на зема-та, си настѣпила главата на ѣдонсеній змій. Ты си онаа багранород-ната царица на невето, коато за прокъзвѣстителы имашъ Архангелы-ты, за шесари, Свангелыстыты, за послабодователи. Апостолыты, за съб-гы, невестественныты дѣхове, за вѣнецъ, звѣздыты, за порфире, сѣни-цето, и за подножіе, адната. Ты най-послѣ си онаа трилѣтната ю-ница, коато днесъ близашъ въ Свѣтамъ Свѣтыхъ, за да съ прише-